

REDAKCIJAS SLEJA

Jauno

2014./2015. mācību gadu mēs - ģimnāzisti - iesākām kopīgā gājienā, visi kopā Saieta laukumā. Jaunais mācību gads šogad tika ieviests zilā krāsā. Bet ko gan nozīmē zilā krāsa? Ko tā nesīs mums, Madonas Valsts ģimnāzijas skolēniem, skolotājiem un skolas darbiniekiem?

Sarmīte Makarova, sertificēta dziedniece, ekstrasense un psihoinformacioloģe, zilo krāsu skaidro kā debess un ūdens krāsu, kas simbolizē atklāsmi, mieru un rāmumu. Šai krāsai ir auksts, tīrs un nomierinošs raksturs. Zilā krāsa slēpj sevī arī ēnas un kosmisku dziļumu. Zilā krāsa veicina attīrīšanos un stimulē

emocionālu neatkarību, paļaušanos uz sevi, attīsta intuīciju. Zilā krāsa simbolizē radošumu, runas spējas un spēju ieklausīties sevī.

Mūsu skolai šis ir jau otrais zilās krāsas gads, un tas sola daudz, daudz laba. Tāpēc ieklausīsimies sevī, paļausimies viens uz otru un darīsim visu, lai viss labais arī īstenotos!

Kā teicis Franklins Delano Rūzvelts, ASV 32. prezidents: „Vienīgais šķērslis mūsu plānu īstenošanai rītdien ir mūsu šodienas šaubas.”

NEŠAUBĪSIMIES, BET RĪKOSIMIES!
MUMS IZDOSIES!

IERASTO 50 VIETĀ, TIKAI 30

Šis mācību gads iesācies ar pārmaiņām. Jau 1.septembrī skolēniem tika paziņots, ka ierastā 50 minūšu starpbrīža vietā, tas būs tikai 30 minūšu garš. Tas daudziem izraisīja sašutumu – ir taču tik ļoti pierasts, ka pēc pusdienām ir laiks doties uz kādu veikalu vai pamācīties nākamajai stundai. Starpbrīdis esot saīsināts, lai darba diena beigtos ātrāk.

Skolēnu padomes sanāksmes un sektoru tikšanās arī parasti notika garā starpbrīža laikā, kas šobrīd vairs nav iespējams, tāpēc sektoriem jātiekas pēc mācību stundām, kas var kaitēt ārpusskolas aktivitātēm.

Skolēniem, kuri apmeklē mākslas skolu, mūzikas skolu vai sporta skolu, starpbrīža garuma maiņu nemaz neuzskata par sliktu domu, jo var paspēt uz ārpusskolas nodarbībām ātrāk un beigt savu dienu laicīgāk, iegūstot vairāk laika atpūtai vai

mājas darbiem.

Citiem skolēniem starpbrīža izmaiņas nenāk par labu, jo ģimnāzisti, kuri nav vietējie un ceļu uz skolu un mājup mēro ar sabiedrisko transportu, mēdz nokavēt autobusus un nākamais ir tikai pēc vairākām stundām. Dažiem pat jāatprasās no pēdējās stundas, lai tikai paspētu uz autobusu un nebūtu jāgaida vairākas stundas līdz nākamajam.

Jau tika vākti skolēnu paraksti, lai starpbrīdis atkal būtu tikpat garš, cik iepriekšējā mācību gadā, taču pagājis jau mēnesis, un skolēni sāk lēnām pierast pie izmaiņām. Starpbrīža saīsināšanu var uztvert gan pozitīvi, gan negatīvi, bet patiesībā to vajadzētu uztvert ar pateicību, jo 30 minūšu starpbrīdis tika ieviests, lai mūsu, ģimnāzistu, darba diena būtu īsāka un mums pašiem būtu vieglāk. Nekad nevar visu izdarīt tā, lai tas būtu pa prātam ikvienam!

ĪSZIŅAS

O 3.septembrī notika pulciņu izsoles diena, katrs atrada savai sirdij, prātam ko tīkamu.

O Darbu atsācis Mediju pulciņš, interese un aktivitāte ļoti liela.

O Šajā mācību gadā aktīvi darbojas koris un deju kolektīvi. Visi dziedātāji un dancotāji kāro nokļūt uz Skolēnu Dziesmu un deju svētkiem.

O 11.septembrī ģimnāzijā lielā Foto diena. Prieks par krāšņajiem kopfoto un pašfoto!

O 26.septembrī Olimpiskā diena. Visi ģimnāzisti orientējas! Mājās atgriežas visi!

O No 29. 09. līdz 3.10. Comenius projekta mobilitātē Dānijā Assenas pilsētā piedalījās 3 Madonas Valsts ģimnāzijas 12.b klases skolēni: Dana Āre, Elvijs Ošs, Agnese Tropa, kā arī skolotājas Aija Šmeisa un Ārija Fārte. Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni prezentēja paveikto par tēmu „Kultūra un sabiedrība” savā un projekta dalībvalstīs.

O Septembris aktīvs ekskursiju un pārgājienu laiks – 7.klase ceļo uz Līgatni, 8.klase iepazīst Cēsi, 12.a klase viesojas Vecpiebalgā, 11.a un 11.c izpēta Ziemassvētku kauju vietas, 10.a atpūšas Smeceres silā.

O 8.oktobrī 11.klases dodas uz hokeju. Diemžēl mūsējie zaudē!

O Stāsta, ka Fukšu ballītē ciemos ieradīsies bijusī

SEPTĪTIE - SKOLAS MAZĀKIE!

7.klasē esam 26 skolēni.

Par mūsu meitenēm

Klasē meitenes ir tikai deviņas. Bet tas, ka esam mazākumā nenožīmē, ka nevaram sevi pierādīt.

Esam ļoti sportiskas, radošas, čaklas un, protams, skaistas. Gandrīz katrai meitenei ir arī savas ārpusskolas

nodarbības, aktivitātes. Daļai tā ir mākslas vai mūzikas skola, bet daļai hip-hops vai dejas. Ir meitenes, kurām patīk arī programmēšana.

Mājturības stundas mūsu klases meitenēm ir mīļākās mācību stundas. Mājturības stundās mums iet jautri un radoši.

Visas meitenes pēc kopā pavadītā laika klasē ir sadraudzējušās.

Par mūsu zēniem

7.klasē puīši ir vairākumā. Pats labākais ir tas, ka 80% no viņiem ir ļoti sportiski. Viņi uzvarēja 8.klasi futbolā ar rezultātu 2/1. Pirmos vārtus iesita Niks Saulīts un izšķirošos vārtus iesita Ilmārs Šakiels.

Pārsvārā daudzi puīši ir asprātīgi, ir ļoti radoši, izpalīdzīgi, un ikviens atzīst, viņiem patīk meitenes.

Ārpus skolas daudzi nodarbojas ar sportu. Daži iet uz vieglatlētikas. Ir tādi, kas nodarbojas ar BMX. Ir arī mākslinieciski puīši, kas apmeklē mūzikas skolu, mākslas skolu, mācās spēlēt ģitāru.

Laikam jau mīļākā stunda 7.klases puīšiem ir sports.

Marta Solovjova (7.)

Marks Līcītis (7.)

PAR 10.A JŪS VĒL DZIRDĒSIET!

10.a klase ir jaunatklāta klase. Mēs visi 17 nebijām pazīstami līdz šim brīdim...

1.septembris atnāca ātri un negaidīti. Liels uztraukums par to, kas sagaida mūs nākamajos 3 gados. Jauna klase, jauni cilvēki, jauns dzīves posms sācies...

Mūsu klase ir klusi, bet reizē skaļi, ar savu viedokli un citu uzskatu cionoši jaunieši. Katrs esam citādāks, un katram

ir savas intereses. Viens ir aizrautīgs basketbola, volejbola, cits "Counter strike" spēlētājs. Lielākā daļa ir muzikāli, spēlē kādu mūzikas instrumentu. Tāpēc apzināties, ka jebkurš klases projekts būs radošs un interesants.

Mūsu klase ir draudzīga un atvērta, jau pirmajās mācību stundās sapratām, ja kādam kaut kas būs nesaprotams, tad mēs viens otram palīdzēsim grūtā brīdī. Klase ir kā viens vesels, ģimene, un katrā ģimenē ir vajadzīga noteicošā balss, mums tā ir Sk. Diāna Vaidote.

Kaut arī esam pazīstami tikai mēnesi, esam sapratuši, ka ar audzinātāju mums ir paveicies. Jau skaidri zināms, ka skolotāja Diāna būs mūsu labākais draugs un padomdevējs jebkurā dzīves situācijā nākamajos trīs gados.

Mēs uzskatām, ka kopā gāzīsim kalnus! Par mums jūs vēl dzirdēsiet!

Asnāte Zirne (10.a)

Elīna Kolna (10.a)

10.B GATAVI KLŪT PAR PILNTIESĪGIEM

Jau mazliet vairāk kā mēnesi gandrīz katru dienu pavadot kopā, esam paspējuši iepazīt viens otra vārdus, smieklus, raksturu un talantus, kā arī izveidojuši visnotaļ draudzīgas attiecības gan savā starpā, gan ar klases audzinātāju un citiem skolotājiem.

Mūsu klase ir salīdzinoši liela - pavisam kopā esam 30, pamatā

sešpadsmitgadīgi, atraktīvi, intelligenti, sportiski, muzikāli, mākslinieciski, erudīti jaunieši ar lielisku humora izjūtu. Lai arī cik atšķirīgas personības mēs būtu, tomēr visi kopā veidojam vienu lielisku klases kolektīvu, kas, kopā sadarbojoties savā starpā un arī ar citiem, ir spējīgs sasniegt savus mērķus un iegūt lieliskus un pat

nepārspējamus rezultātus visdažādākajās jomās. Ja apvienosies visi radošie klases prāti, tad iznāks izcili mākslas šedevri! Gribētu teikt, ka nevis mūsu klasē ir kāda "odziņa", bet gan mūsu klase visā skolā ir kā "odziņa", kas, papildinot cits citu, spēj izkrāsot skolas ikdienu un visu skolu mazliet savādāk, nekā ierasts, ar savām īpašajām krāsām - smaidiem un talantiem.

Lai arī kā klase esam vienota tikai īsu laiku, tomēr esam jau gatavi kļūt par pilntiesīgiem ģimnāzistiem fukšos!

Lauma Zariņa (10.b)

PĒDĒJAIS GADS ĢIMNĀZIJĀ

Uzsākot jauno mācību gadu, vēlējamies noskaidrot, kā jūtas skolas vecākie—divpadsmitie!

Anete Vītoliņa (12.c)

Pašlaik tā īsti vēl neesmu apradusi un nevaru vēl saukt sevi par 12.klases skolnieci. Šie 2, nu jau aizgājušie, vidusskolas gadi paskrējuši nemanot, un nu ir pienācis pēdējais vidusskolas gads. Apzinoties, ka mēs esam vecākie skolā, tas liekas ļoti neiespējami, jo vēl nesen bijām mazi un zaļi. Bet nu jau ir pienācis laiks, kad ir jādomā par ko mācīties tālāk un jāpalīdz jauniņajiem pierast pie skolas un palīdzēt iejusties. Protams, žēl, ka šis ir mūsu pēdējais gads MVĢ. Vēlu visiem divpadsmitajiem izbaudīt pēdējo gadu ģimnāzijā un vēl pēdējo reizi būt kopā ar skolotājiem un klasesbiedriem, kā arī pieņemt pareizo izvēli nākotnei.

Ina Babule(12.c)

Nav nekādas baigi īpašas sajūtas, jo tagad ir tikai mācību gada sākums. Tagad jau jāizdomājas par to, kurus eksāmenus likt. Gan jau kaut kādas sajūtas būs uz mācību gada beigām, kad negribēsies atvadīties no pierastās ikdienas.

Vineta Graumane (12.c)

Šo pēdējo gadu kā Madonas Valsts ģimnāziste sāku ar dalītām izjūtām. No vienas puses ar prieku, ka beidzot ilgi gaidītais brīdis ir klāt, tepat aiz stūra ir lielā dzīve un vidusskola būs beigusies. Tomēr ir arī nedaudz skumji, neesmu cilvēks kas mīl pārmaiņas, tādēļ saprotot, ka drīz nekas vairs nebūs kā ierasts, pārņem uztraukums un nevēlēšanās pamest visu ierasto.

Linda Ozoliņa (12.c)

Ir dīvaini, ka esam vecākie skolā, jo agrāk likās, ka 12tie ir tik lieli, un neticējām, ka tādi būs arī mēs.

Laura Černova (12.c)

Agrāk likās, ka uzsākot mācīties 12.klasē tas nebūs nekas īpašs, bet jau pirmajā septembrī bija tā jocīgā sajūta, ka tas ir pēdējais gads šādā sastāvā, pēdējo gadu varēs vienmēr palūgt palīdzību skolotājiem, kas visbiežāk to arī neatsaka, jo, kā zinām, tālāk par visu būs jācīnās pašiem. Ir arī priekšā tas lielais lēmums, kā rīkoties tālāk un kurš būs tas īstais ceļš.

Alise Dmitrijeva (12.c)

Nav kauns nezināt, bet gan—negribēt zināt.

/Sokrāts/

ĢIMNĀZISTIEM ISIC KARTES

Kopš šā gada septembra, Madonas Valsts ģimnāzijā ir ieviestas jaunas skolēnu kartes- ISIC kartes. Šādas kartes izmanto vairāk nekā 70 000 jauniešu. Šīs kartes darbojas ne tikai kā skolēnu apliecība, bet arī kā atlaižu kupons daudzās jo daudzās tirdzniecības vietās gan Latvijā, gan pasaulē.

ISIC kartes Latvijā ieviestas jau no 2012. gada novembra. Ņemot vērā lielo atsaucību no skolēniem un viņu vecākiem, vairākas pilsētas un rajona skolas no mācību gada sākuma sniedz iespēju skolēniem kartona skolēnu apliecības vietā saņemt ISIC starptautisko skolēnu apliecību.

Arī MVĢ skolēni jau ir saņēmuši savas ISIC kartes, bet ko viņi par tām zina un kā tās izmanto? Vai viņi ir apmierināti ar tās dotajām iespējām? Lai to uzzinātu, uzrunājām dažus ģimnāzistus:

Vai Tu zini, kas ir ISIC karte?

- Jā, zinu.
- Arī man tāda ir, patiesībā ar visu bankas kontu.
- ISIC karte darbojas skolēnu apliecību vietā.
- Pagaidām man gan nav izdevies izmantot ISIC kartes dotās iespējas, bet zinu, ka to darīšu.

Kas labāk - ISIC karte vai vecā skolēnu apliecība?

- ISIC karte, jo ar šādu karti man ir daudz vairāk iespēju, nemaz nerunājot par piedāvātajām atlaidēm!

- Esmu jau izmantojusi dažas no ISIC dotajām iespējām, tādēļ zinu, ka ISIC karte ir daudz labāka par vecajām skolēnu apliecībām.

Vai zini kādas ir atlaižu iespējas Madonā, ko sniedz ISIC karte?

- Es zinu, ka atlaides ir „Globusā”, bet vairāk nezinu, jo pašam tādas kartes nav. Es plānoju šādu karti pasūtīt, bet pagaidām to vēl neesmu izdarījis.

- Atlaide ir arī Zobu klinika un mutes veselības centrā, Saieta laukumā 10.

Vai zināji, ka mācību gada noslēgumā iespējams arī saņemt ISIC nomināciju „Gada sekmīgākais skolēns”?

- Tiešām? Nezināju!
- Lai es kļūtu par gada sekmīgāko skolēnu, man būtu vēl vairāk jācenšas, bet es varētu pacensties.
- Kas ir balvā?

Lai uzzinātu par ISIC kartēm ko jaunu, informāciju var atrast mājas lapā www.isic.lv/.

Iluta Žigure (8.)

PĀRMAIŅAS ĢIMNĀZIJAS INTERNĀTĀ

Pirms mēneša ne tikai Madonas Valsts ģimnāzija vērā durvis saviem skolēniem, skolotājiem un skolas darbiniekiem, bet arī skolas internāts - tajā dzīvo tūkstotiem skolēniem.

Madonas Valsts ģimnāzijas internāts atrodas Tīrgus ielā 3, Madonā, un, lai gan MVĢ internātam ir divi stāvi, pagājušajā gadā Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni apdzīvoja tikai vienu no tiem. Šogad internātā jūtama jau daudz lielāka rošība, jo dzīvība kūsā abos stāvos, kuros kopumā dzīvo 36 Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni.

Atbildot uz jautājumu, kas šogad kopmītnēs ir citādāk nekā pagājušajā gadā, Lita Līva no 11.a klases saka, ka šogad šeit ir daudz skaļāks, lielāka aktivitāte gaitenīs un garākās rindas uz dušām un vairāk nesaskaņu vienam ar otru nekā pagājušogad. Tas tāpēc, ka internātā šogad dzīvo vairāk skolēnu, kas nav pieraduši pie dzīves kopmītnēs. Bet tā jau viss ir pa vecam.

Šogad internātā ir jūtams to cilvēku vairākums, kas internātā dzīvo pirmo gadu. Lai gan internātā dzīvojam jau mēnesi, tāpat ik pa laiciņam šķiet, ka ieraugām kādu jaunu, līdz šim neredzētu seju.

Par pirmo mēnesi un dzīvi internātā Asnāte no 10.a klases saka: „Šobrīd nav pieslēgta apkure, līdz ar to ir ļoti auksts. Salīdzinoši ar citu pilsētu kopmītnēm šeit ir ļoti stingra uzraudzība. No vienas puses tas ir labi, jo tā mūsos ieaudzina kārtību un atbildību.”

Protams, dzīvot internātā ir citādāk nekā mājās, ir jāklūst patstāvīgākam, savāktākam. Renāte no 10.a klases bilst: „Man ļoti patīk dzīvot internātā, jo es esmu ļoti sabiedriska, un man patīk atrasties savu domubiedru lokā. Te ir ļoti patīkami un mājīgi. Mani pārsteidz diezgan stingrie noteikumi, bet tomēr tagad saprotu, ka tie nav nesaprātīgi.”

Jautājām, vai Madonas Valsts ģimnāzijas internātam ir nozīmīga loma skolas dzīvē? Visi aptaujātie sniedza ļoti līdzīgas atbildes. Piemēram, Lita Līva no 11.a apgalvoja, ka tas ir nepieciešams, jo ir skolēni, kas mācās MVĢ no citām pilsētām un nav iespējams katru dienu braukt uz māju un atpakaļ uz skolu. Taču Renāte no 10.a klases saka: „Jā, protams, internāts ir nozīmīgs, jo es uzskatu, ka tas ir galvenais iemesls, kāpēc tālāk dzīvojoši jaunieši nolemj mācīties MVĢ. Un pats labākais - internāts ir pilnīgi jauns, izremontēts, skaists un ērts.”

Madonas Valsts ģimnāzijas internātā pimsstundu un pēcstundu rošību var just visu laiku. Mēs mācāties būt patstāvīgāki, sadzīvot, rēķināties un saprast cits citu. Internātā gūstam lielisku pieredzi, kas, visticamāk, noderēs arī turpmākajā dzīvē pēc Madonas Valsts ģimnāzijas absolvēšanas.

GALVENAIS—CĪNĪTIES LĪDZ GALAM!

Liekas jau tik sen – pagājušā mācību gada nogalē - 9.b klase piedalījās ZZ čempionātā.

Sākotnēji tika uzfilmēts video par tēmu "Labie darbi", kur klase izveidoja virteni ar daudz lapiņām, uz kurām bija uzrakstīti labi vēlējumi. Virteni uzkāram pie mūzikas skolas,

čempionāta uzdevumi ir oriģināli, kuros nav garlaicīgi piedalīties. Bija uzdevumi, kur mums gāja ļoti labi, dažos pat kopvērtējumā tika iegūta 1. vieta, bet dažos gāja sliktāk, bet mēs ļoti centāmies sadarboties un atdot sevi visu!

Pasākuma noslēgumā, klausoties labu mūziku, gaidījām

katrs garāmgājējs varēja izvēlēties un paņemt sev tīkamāko vēlējumu. Ar šo video klase guva tiesības piedalīties ZZ čempionāta pusfinālā.

Pusfināls notika Madonas Sporta centrā, kur godam izcīnījām 1.vietu! Klase bija ļoti pārsteigta, jo gaidot, kad nosauks 1. vietas ieguvējus, visi bija pārliecināti, ka mums šī vieta nepienākas, izdzirdot: „...un 1. vietu, pēdējo ceļazīmi uz finālu, iegūst 8.b klase... no Madonas Valsts ģimnāzijas!” Visi jutās ļoti savīļoti. Vēlāk klasi arī intervēja un šo interviju varēja vērot raidījumā "LNT Brokastis".

Kamēr citi skolēni izbaudīja pirmo vasaras dienu atpūšoties, mēs jau otro gadu pēc kārtas iesākām kopā - ZZ čempionāta finālā Rīgā. Pat, ja necenšas iegūt vietas pirmajā trijniekā, ir vērts tur doties, jo pasākums ir lielisks un tur var ļoti interesanti pavadīt laiku. Notiek dažādas meistarklases, aktivitātes, kurām var pievērsties brīvā laikā. Arī paši

rezultātus. Kad sauca 3. vietas ieguvējus, izdzirdējām Madonas Valsts ģimnāzijas 8.b klases vārdu. Prieks bija nevilts - 3. vieta... visā valstī ... savā grupā! Bijām daudz ieguldījuši un to pelnījuši. Balvā ieguvām iespēju doties ekskursijā uz AHHA centru Igaunijā.

Šī mācību gada sākumā - 11.septembrī - šo iespēju arī izmantojām. Ekskursija bija interesanta, kaut gan AHHA centrā visi jau bijām bijuši, tomēr daudz kas bija mainījies un uzlabots.

Noteikti arī šogad piedalīsimies ZZ čempionātā, kaut gan tagad jāstartē grupā ar vecākiem skolēniem. Bet tas mūs nebiedē, jo pēc šī sasnieguma zinām, ka mēs kopā varam!

Beāte Beatrise Mazure (9.b)

Sveicam jauno MVĢ skolēnu

Laikā, kad Latvijā valdīja vēlēšanu gaisotne— politiskas debates, reklāmas kampaņas un aģitācijas, arī Madonas Valsts ģimnāzijā notika spraiga cīņa par skolēnu padomes prezidenta amatu. Savu kandidatūru amatam izvirzīja 3 pretendenti - Laine Riekstiņa (11.c), Māris Bazulis (11b) un Gundega Elīza Viļčevska (11.b). Pēc 7.oktobra kandidātu debatēm un vēlēšanām 8.oktobrī ar pārliecinošu uzvaru par skolēnu padomes prezidenti kļuva Gundega Elīza Viļčevska (iegūtas 176 balsis). Pārējie kandidāti ieguvuši—44 balsis Laine Riekstiņa un 62 balsis

Māris Bazulis. Jāpiebilst, ka katra skolēnu padomes dalībnieka balss bija 5 balsu vērtā.

Novēlam Gundegai veiksmi, izdošanos šajā atbildīgajā amatā!

11.A JAU OTRO GADU UZVAR KAROGU SVĒTKOS

Š.g. 12.-13. septembrī pulkveža Oskara Kalpaka dzimtas mājās Ošupes pagasta „Liepsalās” norisinājās 16. Karoga svētki.

Ik gadu šeit pulcējas gan zemessargi, gan skolotāji un skolēni, lai stiprinātu nacionālo pašlepnumu, popularizētu savas Tēvzemes sargu nozīmi un saglabātu kultūrmantojuma vērtības. Pasākums sevī ietver militāra un sportiska rakstura nodarbības, kā arī dod iespēju pārbaudīt savu erudīciju un spēju darboties komandā. Šim pasākumam bija pieteikušās vairākas komandas, tajā skaitā arī mēs – MVĢ 11.a klases komanda, kas pasākumā piedalās jau otro gadu pēc kārtas.

Uzreiz pēc svinīgas Karoga svētku atklāšanas varējām veikt dažādus uzdevumus: piedalīties militarizētajās stafetēs, konkursos pārbaudīt savas zināšanas Latvijas vēsturē un latviskajā dzīvesziņā. Tautas dziesmu un patriotisko dziesmu dziedāšanā pārliecinājāmies, ka latvieši bija, ir un būs dziedoša tauta. Sadarbošanās spējas pierādījām volejbola un „žiperīgā futbola” spēlēs. Katra komanda izveidoja arī brīnišķīgu, krāšņu, no rudens veltēm gatavotu kompozīciju, kas priecēja ikviena dalībnieka acis. Vēlu vakarā devāmies nakts trasītē, kur mums bija sagatavoti dažādi uzdevumi. Pēc tam norisinājās pasākums, kurā rādījām savus sagatavotos priekšnesumus, dejojām, dziedājām, cepām

desiņas un pārrunājām pavadīto dienu un savus iespaidus. Gulējām armijas teltīs, bet nākamajā rītā cēlāmies jau 6:00, lai dotos uz rīta rosmi un paveiktu atlikušos uzdevumus. 12:00 bija Oskaram Kalpakam un citiem kritušajiem Tēvzemes sargiem veltīts piemiņas brīdis Visagala kapos.

Karoga svētku noslēgumā vēl visi sadevāmies rokās „Baltijas ceļa – 25.gadadienas” atcerei, komandas tika apbalvotas. Mājās devāmies noguruši, bet priecīgi. Gandarījums un prieks bija ne tikai par iegūto pirmo vietu, bet arī par jaunām zināšanām un draudzību, piedzīvojumiem un iespaidiem. Katrs no mums saprata, cik daudz var dot šāds pasākums un cik liela nozīme tam ir patriotisma veicināšanā.

Kintija Smoča (11.a)

FUKŠU NEDĒĻA KLĀT

Klāt satraucošais un godpilnais brīdis, kad septītie un desmitie tiek iesvētīti kā īsteni ģimnāzisti. No 13.līdz 17.oktobrim divpadsmitie ir sagatavojuši interesantus un aizraujošus uzdevumus ikvienam jauniņajam visas nedēļas garumā. Šogad fukšu nedēļa tiek ieskandināta muzikālās

tēmās—klasiskās mūzikas, regeja, latviešu tautas mūzikas, disko un hip-hopa ritmos.

Vēlam izturību septītajiem un desmitajiem!

Bet no divpadsmitajiem sagaidām iecietību pret jaunajiem, asprātību un izdomu aktivitātēs!

Caur daudziem dūmiem jāiziet cauri, lai uguni redzētu

/Aspazija/

MŪSU ABSOLVENTI

Katram skolēnam divpadsmitās klases beigšana ir īpašs brīdis, tas paver daudz un dažādu iespēju, ko izvēlēties dzīves turpmākajiem ceļiem. Tas ir kā vēl viens pārbaudījums, tikai šoreiz brīvprātīgi, atrast īsto, pareizo ceļu turpmākajai dzīvei. Noskaidrojām, kā veicies pagājušā gada absolventiem!

Artūrs Bricis

Es studēju Latvijas Kultūras akadēmijā, programmā „Audiovizuālā un skatuves māksla un producēšana”. Ļoti daudz jādara tīri uz pašiedvesmu, tā teikt, brīvprātīgi, piespiedu kārtā, un tas arī laikam ir tas, kas mani šeit piesaista visvairāk. Ir sajūta, ka patiešām daru sev, turklāt daru to, kas patīk. Strādāju „Čili picērijā” par viesmīli, kas man kā studentam ir perfekts variants, jo ir slidošs grafiks un tur pabaro. (*Smejas*) Hobijiem īsti laika neatliek, bet drīzumā centīšos piestaigāt uz volejbola treniņiem, lai neierūsētu un uzturētu sevi labā fiziskā formā.

Protams, ka ilgojos pēc MVĢ un laika, ko tur pavadīju. Jā, varbūt neiemācījos līdz galam pareizi likt komatus un risināt ķīmijas uzdevumus, bet skola ir otrās mājas. Lai arī tagad mācos LKA, Madonas Valsts ģimnāzijai vienmēr paliks īpaša vieta manā sirdī. Liels prieks, ka arī mani, mūs neaizmirst! (*Smaida*)

Patrīcija Kolāte

Iestājos Latvijas Kultūras akadēmijā „Audiovizuālās un skatuves mākslas un producēšanas programmā”. Skola radoša un interesanta. Nepierasti, ka nav tādu ierasto priekšmetu kā matemātika vai fizika, toties daudz jāmācās par teātri un kino gan no vēstures puses, gan radošās. Es nestrādāju, bet domāju turpināt nodarboties ar savu iepriekšējo hobijs - improvizācijas teātri.

Man pietrūkst skolas brīvpusdienu un atmosfēras, kur katrs otrais garāmģājējs ir pazīstams.

Laura Strode

Mācos Latvijas Universitātē Ķīmijas fakultātē (Jā, tas ir šoks visiem!), taču par dabaszinātņu un informāciju tehnoloģiju skolotāju. Manā kursā esam 20 cilvēki, kas likās tā jauki un forši, taču tādi skolotāji kā es, ar manām apakšprogrammām, esam trīs. Tā kā mūsu dēļ nav vērts veidot atsevišķas lekcijas, tad man lekcijas notiek kopā ar pirmā kursa datoriķiem, ģeogrāfiem, biologiem, vēlāk mani sagaidīs arī fizika, matemātika, psiholoģija un vēl daudz kas cits. Būs traki un grūti, taču esmu to izvēlējusies un tiekšos uz mērķiem! Protams, nožēloju slinkošanu un bumbulēšanu stundās ģimnāzijā, taču nekas vēl nav zaudēts! Ja neiemācījos ģimnāzijā, tad noteikti dzīve pati kaut kad piespiedīs to apgūt!

Pēc Madonas Valsts ģimnāzijas, viennozīmīgi, ilgojos! pietrūkst tās atmosfēras, pasākumu, skolotāju. Pietrūkst mazo, jauno ģimnāzistu, kuri katru gadu izskatās pēc bērnudārzniekiem! Ahh... ir tik jauki domās atgriezties ģimnāzijā.. taču ceļš turpinās! Nav ko bēdāties! Jāpiecējas, ka nāku no Madonas Valsts ģimnāzijas!

Dāvis Āre

Mācos Vidzemes Augstskolā Informācijas Tehnoloģijas. Izvēlējos šo augstskolu, jo biju dzirdējis labas atsauksmes no paziņām. Pēdējo gaidu laikā augstskola ir strauji attīstījusies. Šogad tika arī atvērts jaunais inženierzinātņu komplekss. Lekcijās ir individuālāka pieeja, jo mazākas auditorijas. Valmiera kā pilsēta arī vairāk saista, nav raksturīgās Rīgas steigas. Cenšos visus uzdotos darbus pildīt laikā. Atlikušajā laikā izstrādāju mājas lapas uzņēmumiem, kā arī nodarbojos ar interneta mārketingu.

Par MVĢ palikušas labas atmiņas, trūkst vienojošā elementa - lasītavas, kur vienmēr skolēniem patika

uzturēties. Protams, arī brīvpusdienas tagad šķiet liels pluss.

Kintija Stūre

Pēc pārdomu un piedzīvojumiem pilnās vasaras, septembra sākumā uzsāku studijas Biznesa augstskolā "Turība" žurnālistikas un mediju programmā. Mūsu pasniedzēji ir iedvesmojoši un aizrautīgi. Un pats svarīgākais, ko augstskola mums sniedz - tās ir praktiskās iemaņas sev izvēlētajā jomā. Jau tagad, kad pirmais mēnesis vēl pusē, varu teikt, ka esmu īstajā vietā! Augstskolas vide ir ļoti dinamiska un mūsdienīga. Un pats galvenais - "Turības" un Rīgas sniegtās iespējas ir pārsteidzošas. Katrā ziņā, garlaicīgi nav un nebūs!

Pēc skolas es darbojos studējošo pašpārvaldē, kur kopā ar domubiedriem rīkojamies, lai augstskolas dzīve būtu interesantāka gan sev, gan citiem. Iesaistos projektos un pasākumos, ko sniedz dzīve galvaspilsētā. Liels izaicinājums ir pievienošanās Rīgas improvizācijas teātra jaunajam sastāvam, kā arī lekcijas a/s "Diena", kur svarīgi ir tikt pamanītam.

Protams, ka ilgojos pēc MVĢ. Ļoti priecājos, lasot un sekojot līdzi skolā notiekošajām aktivitātēm un jaunumiem. Man pietrūkst savas mīļās 13.C klases (kā paši sevi saucam), audzinātājas Šmeisītes smaids un gādīgo padomu. Arī ģimnāzijas skolotāju, ar kuriem vienmēr bija interesanti parunāties un kuri nesavtīgi gādībā devuši mums tik daudz! Vēlos teikt paldies par visu. Ģimnāzija ir attīstījusi kritisko domāšanu un patstāvību, vēlmi rīkoties un izteikt viedokli, kas žurnālistikā ir ļoti būtiski. Un nevar nepieņemt, ka "ik brīdis, ko skolā pavadām mēs, ir mūsu labākais laiks!"

Oskars Niks Mālnieks

Mācos RTU IEVF ekonomiku. Nav pagājis vēl mēnesis, lai daudz ko spriestu, bet varu teikt, ka pirmie iespaidi ir kontraversāli. Es dziedu RTU vīru korī "Gaudeamus", iesaistīšos IEVF pašpārvaldes Studiju nodaļā, iespējams, Latvijas Studentu Apvienībā (LSA), kā arī Teātra Studijā "Spēle".

Matīss Budovskis

Pirmkārt, jau gribētu nodot sveicienus visiem saviem vecajiem skolas biedriem, kā arī ciņu biedriem no WH! Mācos Latvijas Universitātē filozofijas fakultātē. Ja godīgi, tad tur mācīties ir negaidīti interesanti, lai gan neteiktu, ka vēlos tur palikt ilgāk par gadu (Vismaz tas nav manos plānos). Bet laiks un dzīve jau galā rādīs kas un kā... Varu tikai teikt to, ka mana sešus gadus intensīvā mācīšanās ir atmaksājusies, jo studentu solā startēju par valsts līdzekļiem, proti, tiku budžetā. Tas, protams, iepriecina, tāpēc novēlu veiksmes un negulētas naktis visiem tiem, kas šogad kārtos centralizētos eksāmenus!

Ja runājam par brīvo laiku, tad es to esmu apgriezis līdz minimumam. Esmu iefiltrējies Jaunā Rīgas teātra kolektīvā un, ja kādreiz Jūs dosieties tur uz kādu izrādi, kas zina, varbūt tieši es pakāršu Jūsu jaku vai arī nopikstināšu biļeti! Arī florbols, ko biju jau iesācis spēlēt, mācoties Madonā, nekur nav palicis. Dzīvošana Rīgā nav šķērslis, un es joprojām spēlēju Madonas komandā. (Ja padzirdat par kādu spēli Madonas superīgajā Sporta centrā, nekautrējieties, nāciet atbalstīt!)

Studentu gaitas ir kaut kas pilnīgi savādāks, bet noteikti ne sliktāks, taču nav vēl bijusi tāda diena, kad es neiedomātos par savām kādreizējām otrajām mājām - ģimnāziju... Vēlu visiem veiksmīgu mācību gadu! Sveiciens maniem mīļākajiem skolotājiem, jebšu, visiem! Gaidīšu brīvu nedēļas nogali, lai varu aizbraukt uz Jaunkalsnavu un Madonu, lai apciemotu visus!

Ieva Pūce (9.b)

LITERĀRĀ LAPA

25.septembrī MVĢ foajē dzejas dienu ietvaros, notika pirmreizīgs pasākums - pašu Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu dzejas lasījumi. Dažāda vecuma skolēni siltā, klusā, omulīgā gaisotnē dalījās ar saviem slēptajiem talantiem, pamīšus baudot arī Matīsa Vestmaņa un Daces Cakules mūzikālos priekšnesumus.

Katram skolēnam, kurš stājās publikas priekšā, tika uzdoti arī jautājumi par dzeju un tās rakstīšanu. Ikvienam MVĢ jaunajam dzejniekam dzeja rodas ļoti līdzīgi - ikdienā noķerot kādu interesantu vārdu, frāzi, teikumu vai domu, to uzliekot uz papīra un ļaujot vārdiem pašiem plūst savu ceļu.

Patiešām liels prieks, ka tik daudzi skolēni atsaucās un uzdrošinājās savus dzejoļus lasīt publikas

priekšā, gan arī par to, ka ir skolēni, kas paši neraksta, bet ar prieku klausās citu veikumā. Kopsummā pasākums tika pavadīts uz ļoti pozitīvas nots, bija jūtama arī vēlme, ko tādu atkārtot.

Paldies visiem, kas atnāca! Dzejas pēcpusdienā piedalījās un ar savu dzeju dalījās :

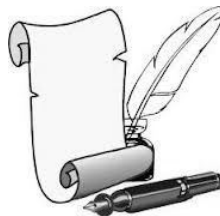
Madara Kušnere
Maija Iveta Gaiduka
Undīne Skuja
Renāte Saulīte
Laura Zaruma

Renāte Saulīte (10.b)

Narcistam

Kas grauž graužtu
Un kas grauž Tevi?
Egoisma rokām austu
Tevī, kas domā tikai par sevi
Kas Tevi grauž?
Ir jābūt kam tādām,
Kas Tavus pamatus lauž
Šit tevi nost, pa vienam vien grādam
Es to neredzu, bet to
Tu nekad nesaki pats
Tikai apkārt, riņķī, ar valodu, deju
Ak, tas tavs vienmēr viltīgais skats

/Renāte Saulīte/

Zelta lapas
Nobirst no koku zariem,
Gluži kā asaras
Pāri kāda cilvēka vaigiem.
Sarkanās lapas
Nobirst no zariem,
Tā kā tūkstošiem sirds gabaliņu.
Pat zaļās lapas nobirst,
Gluži kā cilvēku cerības
Uz neiespējamo.
Un te nu paliek šis rudens.
Skaistais nemēdz būt mūžīgs,
Tikai patiesais.

/Lauma Zaruma/

Puse no nakts

Es jutu Tavu sirdi,
es jutu to tik skaļi,
bet tagad Tu man prasi
vai vakar viss bija labi.

Rasa zālē slēpjas, tai
migla pāri brien,
un manas acis šķeļas,
vai varbūt tās ir svešas.

Puse no nakts,
tas īss brīdis vien šķiet.
Kas notiek šai brīdī?
Paiet mirklis un divi.

Sauc klusumu svešais
un sirdspukstus klausās.
Katru sekundi rasa riet
un migla tek prom.

Jautājumi lieki,
puse no nakts jau aizmukusi.
Un svešais vientuļi sēž,
ko teiksi Tu tam, jau mirklis skrien prom.
/Madara Kušnere/

Saulespuķe, tā to sauc.

Vai atpazīsi to?

Tikai nesaplēs to!

Tā saulei par piemiņu top.

Greznā, zeltainā vārdā saukta, gara un cēla tā.

Paradīzes zieds.

Nesamākslots, kas netēlo neko un ar to arī ir tik pievilcīgs.

Bet arī tas reiz kritīs un bridīs savās saknēs

ar ziedlapiņām pa priekšu.

Tik cēla šī puķe.

Bet laiks visu pataisa nederīgu, bet zinu, ka būs vēl šīs puķes,
saulespuķes.

/Madara Kušnere/

Redaktore: Žanete Zirne

Redkolēģija: Marta Solovjova, Marks Licitis,
Krista Kalupniece, Iluta Žigūre, Ieva Pūce,
Beāte Beatrise Mazūre, Elīna Kolna,
Laura Zariņa, Asnāte Zirne, Renāte Saulīte,
Kintija Smoča,
Alise Dmitrijeva

Fotogrāfe: Madara Lindāne

Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com